

Лѣтень дѣждъ.

Слѣнце пали въ небесата,
Съхнатъ ниви и поля,
Млѣкватъ птички изъ гората
И рѣката намалѣ.

—о—

Ала облакъ се надвѣси,
Надъ свѣтливи небеса,
Сви се буря, грѣмъ разнесе
И дѣждъ силенъ завалѣ.

—о—

Скоро слѣнце се подаде,
Облакътъ напрѣдъ изви,
Жѣлти ниви и ливади
Изобилно напои.

—о—

Въздухътъ се опрѣснява
И трѣви сж свѣжи пакъ,
Ручей бѣбли низъ джбрава
Птичка пѣе въ гжстѣ шумакъ.

В. Ив. Стояновъ.